

Invloed van het disconto-percentage op de keuze van de hypotheekvorm.

Dat de *juiste* keuze van de hypotheek-vorm afhankelijk is van het disconto-percentage, wordt gedemonstreerd aan de hand van de navolgende analyse.

Hypotheekvorm: ANNUITEIT versus LINEAIRE hypotheek.

De **Annuïteit**-hypotheek wordt vooral gekenmerkt door:

- 1) *konstante* bruto maandlast (mits rente niet wijzigt),
- 2) stijgende *netto* maandlast (afhankelijk van het fiskale marginale percentage),
- 3) bij een disconto-percentage (= j) = 2 %/jaar, geldt nagenoeg:
    eindlast = beginlast,
- 4) bij $j > 2$ %/jaar bestaat een continue *daling* van de **reële** maandlast!

De **Lineaire** hypotheek wordt vooral gekenmerkt door:

- 1) lineair dalende bruto- én netto-maandlast,
- 2) netto aanvangslast is circa 40 à 45 % hóger dan die van de Annuïteit-hypotheek,
- 3) zéér hóge netto aanvangslast, doch zéér láge eindlast
(waarbij de nominale eindlast van de Annuïteit-hypotheek juist relatief zéér hoog is!).

Opmerking:

Definitie van het disconto-percentage (volgens prof. R. Bannink, Universiteit Tilburg):

$$j = \text{disconto-percentage} = \text{inflatie-percentage} + \text{netto-rentevoet.}$$

Reken-voorbeeld: inflatie-percentage = 3,0 %/jaar, bruto-rentevoet = 6,0 %/jaar,
fiskaal marginaal-percentage = 50 %:

$$j = 3,0 + 6,0 * (1 - 50 / 100) = 6,0 \text{ %/jaar.}$$

Het meest opmerkelijke van de Lineaire hypotheek is dus de relatief zéér hóge beginlast. De *dalende* nettolast wordt overigens na circa 13 jaar snél láger dan die van de *stijgende* Annuïteit-hypotheek! Deze éxtra nettolast in de eerste 10 jaar betreffen echter véél harde guldens (in termen van relatief hóge **koopkracht**), waarvan u er dus véél van moet betalen! Na circa 13 jaar betaalt u juist *weinig* zachte guldens (met relatief láge koopkracht). Dit gegeven werkt dus zéér in het *nadeel* van de Lineaire hypotheek: u kunt immers financieel béter weinig harde guldens in de eerste 10 jaar betalen, en láter veel zachte guldens! Deze laatste hypotheekvorm heeft uw auteur persoonlijk ontwikkeld: dit is de zogenaamde “**Increment**-hypotheek” (increment = toename). Deze nieuwe hypotheekvorm is netto-totaal even duur als de Lineaire hypotheek, doch bezit fors lagere aanvangslasten: hetgeen zéér gunstig is voor jonge starters op de woning-markt, gelet op de huidige hóge woning-prijzen!

Tot een fiscaal marginaal-percentag van $P = 44 \%$ is de Lineaire hypotheek netto-totaal (nominaal) de allergoedkoopste hypotheekvorm!

Bóven $P = 44 \%$ is de **SPAAR**-hypotheek (nominaal) netto-totaal de goedkoopste.

Bij $P = 50 \%$ blijkt dat de Lineaire hypotheek (na 30 jaar = looptijd van de hypotheek) *nominaal* ($j = 0 \%$ /jaar) **25 %** van de hoofdsom (= hypotheekbedrag) goedkoper is dan de Annuïteit-hypotheek.

Reëel is het eind-voordeel snél veel láger:

$j = 0 \%$ /jaar: CW(voordeel) = 25 % van de hoofdsom,

$j = 2 \%$ /jaar: CW(voordeel) = 10 % van de hoofdsom,

$j = 5 \%$ /jaar: CW(voordeel) = - 1,2 % van de hoofdsom,

$j = 8 \%$ /jaar: CW(voordeel) = - 5,8 % van de hoofdsom.

(CW = “content worth” = Kontante Waarde = huidige waarde van álle lasten én baten).

Door middel van de **Kontante Waarden-analyse** worden álle toekomstige geldstromen (= lasten én baten) **wiskundig herleid** naar de koopkracht van het aanvangsmoment! Eerst dán mag men álle bedragen vergelijken (dus optellen, aftrekken, delen, vermenigvuldigen, machtsverheffen, etc. etc.)! Nominale analyses mogen onderling **NIET** vergeleken worden: demonstratie van financiële onkunde!!!

Bij deze financiële reken-exercitie treden *gelijktijdig* op:

1) de grootte van het **disconto**-percentage (= j),

2) de tijd.

Hoe gróter de waarde van j én hoe láter in de tijd de berekeningen worden uitgevoerd, hoe láger de CW-waarde wordt. Hoe láger de CW-waarde, hoe voordeliger het voor u zal zijn!

Bij een **binair** (= 2-delig) financieel systeem treedt in de eerste jaren altijd een nadeel-periode op (de Lineaire hypotheek is immers de eerste 13 á 14 jaar *duurder* dan de Annuïteit-hypotheek)! Het einde van de nadeel-periode duidt ik aan met: tau.

Vervolgens ontstaat de terugverdien-periode (= TVP), waarin de Lineaire hypotheek alsmaar goedkoper wordt dan de Annuïteit-hypotheek. Aan het *einde* van de TVP zijn beide hypotheekvormen netto-totaal nominaal *exakt* even duur geworden! Het eind van de TVP is tevens het begin van de voordeel-periode (aangeduid door: sigma).

De getal-waarde van tau is **onafhankelijk** van de grootte van het gekozen disconto-percentage (immers het snijpunt van de nettolasten van Annuïteit-hypotheek en Lineaire hypotheek is onafhankelijk van de tijd).

De bedragen in de terugverdien-periode worden echter onderworpen aan de inflatie (lees: geld-ontwaarding). De grootte van het disconto-percentage is dus medebepalend!

Naarmate het disconto-percentage gróter gekozen wordt, neemt de waarde van **sigma** snél toe:

(nominaal)	$j = 0 \text{ %/jaar}$:	$\text{sigma} = 24,2 \text{ jaar}$ ($P = 50 \text{ %}$),
(reëel)	$j = 2 \text{ %/jaar}$:	$\text{sigma} = 26,3 \text{ jaar}$,
	$j = 5 \text{ %/jaar}$:	$\text{sigma} = 31,1 \text{ jaar}$,
	$j = 8 \text{ %/jaar}$:	$\text{sigma} = 38,6 \text{ jaar}$.

Bij een disconto-percentage van $j = 5 \text{ %/jaar}$ (na 30 jaar = looptijd van de hypotheek), bedraagt het nadeel van de Lineaire hypotheek slechts 1,2 % van de hoofdsom.

Konklusie:

- 1) Bij nominale analyse ($j = 0 \text{ %/jaar}$) is de béste keuze (bij $P = 50 \text{ %}$): de Lineaire hypotheek,
- 2) Bij reële analyse (vanaf $j = 5 \text{ %/jaar}$) is de béste keuze echter de **Annuïteit**-hypotheek (iets voordeliger dan de Lineaire hypotheek).

Hoe gróter het disconto-percentage gekozen wordt, hoe gróter het voordeel van de Annuïteit-hypotheek (ten opzichte van de Lineaire hypotheek)!

De invloed van de geld-ontwaarding is beduidend gróter bij de Annuïteit-hypotheek dan bij de Lineaire hypotheek (in verband met de relatief hóge lasten in de eerste 10 jaar bij de Lineaire hypotheek)!

Opmerking:

Bij een fiscaal marginaal-percentage van $P = 35 \text{ %}$ geldt dat het nominale eind-voordeel (dus na 30 jaar) 31 % van de hoofdsom bedraagt.

Het sigma-punt (bij $j = 0 \text{ %/jaar}$) bedraagt hierbij 22,8 jaar ($P = 50 \text{ %}$: 24,2 jaar).

Hoe láger de waarde van P , hoe éérder het sigma-punt (nominaal én reëel) bereikt wordt! De Lineaire hypotheek is dan netto-totaal (nominaal én reëel) fors voordeliger dan de Annuïteit-hypotheek.

Eindkonklusie:

Bij een relatief hoog disconto-percentage ($j \geq 5 \text{ %/jaar}$) is de **béste hypotheekvorm**: de Annuïteit-hypotheek!